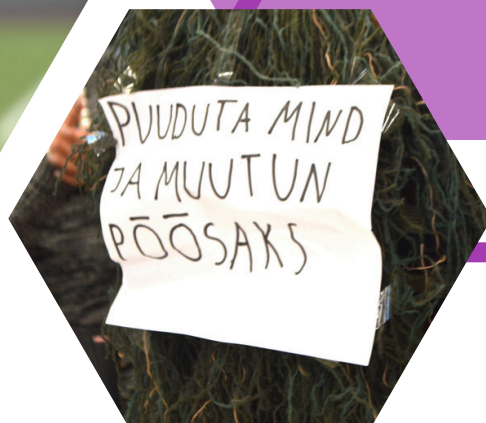

RAE

Rae Gümnaasium

RAE ORBIIT

RAE GÜMNAASIUMI KOOLILEHT

- ✓ Intervjuud
- ✓ Tegijad
- ✓ Sündmused
- ✓ Küsitlus
- ✓ Galerii

2025
NR 4

Sandra Zieliński:
"Vigade tegemist ei
pea kartma – see viib
arenguni."

rae.edu.ee

Head Rae Orbiidi lugejad! Uued G1 õpilased!

Tutvustan teile uue kooliaasta Rae Orbiidi esimest, kuid kokkuvõttes neljandat väljaannet.

Uuele G1 lennule kiire kokkuvõte – Rae Orbiit on meie enda kooli ajaleht, mis ilmub umbes kolm korda aastas. Me kajastame siin kõike, mis on koolis toimunud, tutvustame huvitavaid inimesi, teeme küsitlusi ning näitame ka minu lemmikosa ajalehest – galeriid. Siinses Rae Orbiidi 4. väljaandes tutvustame meie uue õpilasesinduse koosseisu ja liputoimkonda. Meie õppenõustaja räägib, kuidas ärevuse ja koolistressiga toime tulla. Tegime intervjuu ka sisulooja Amani Kiivikasega ning kahe õpilasega, kes käisid välismaal – üks vahetusaastal ja teine välislaagris.

Galeriis on pilte spordinädalast ning Rae Gümnaasiumi teisest retsist.

Head lugemist! Ning tere tulemast Rae Gümnaasiumisse, G1 lend!

Tervitades Merete Sild,
Rae Orbiidi peatoimetaja

PEATOIMETAJA

Merete Sild

KUJUNDAJAD

Katre Leming
Leeni Raamat

JUHENDAJA

Anneli Aasmäe-Pender

ERILINE TÄNU

Kirsti Pallum

TRÜKK

K-Print

AUTORID

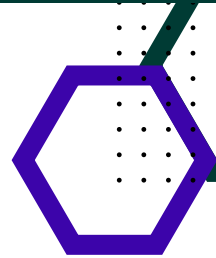
Emma Ilp
Anni Mänd
Mirell Pagil
Laura Naudi
Laura Näär

Kadi Toomra
Inger Helekivi
Helena Schasmin
Kätleen Käärson
Lynette Palakainen
Anna-Brit Jõearu

ESIKAANE FOTOD

Loviisa Rähn

Oled ärev või stressis? Otsi abi - lahendus on olemas!

TEKST: EMMA ILP
FOTO: LOVIISA RÄHN

Paljud õpilased kogevad koolis stressi ja ärevust, mis võib mõjutada nii õppimist kui ka enesetunnet. Rae Gümnaasiumi õppenõustaja Merilin Pärn jagab kasulikke nippe ja soovitusi, kuidas selliste olukordadega paremini toime tulla.

Mida üldse mõistetakse koolistressi ja -ärevuse all?

See tähendab olukorda, kus õpilasel tekivad raskused koolis käimise ja õppetööga. Tal võib tekkida tõe kooli vastu, motivatsioon võib langeda ja puudumised sagenevad, mis viib lõpuks õpitee katkestamiseni.

Kui levinud on koolistress õpilaste seas?

Koolistressi esineb periooditi kõigil, kuid enim 10. klassis. Siis muretsevad õpilased, kas nad saavad uues keskkonnas hakkama, leiavad sõpru ja suudavad kohaneda.

Millised on esimesed märgid, et õpilane on ülekoormatud või ärev?

Ta võib olla tunnis rahutu ja on raske keskenduda. Ka koolimajas on märgata, kui õpilane tõmbub endasse ega suuda suhelda – need on esimesed märgid, et kõik pole korras.

Kas sotsiaalmeedia mõjutab meie stressi mingil moel?

Mõjutab kindlasti. Noored hindavad positiivset kuvandit ja kui nad näevad enda või tuttavate kohta halba postitust, võib see tugevalt mõjuda. Koolis püüame sellistel juhtudel alati reageerida ja abi pakkuda.

Kui suur roll on une- ja toitumisharjumustel?

Väga suur. Piisav uni ja mitmekesine toitumine parandavad keskendumisvõimet ja enesetunnet.

Kuidas tulla toime stressiga eksamite ja kontrolltööde ajal?

Oluline on ajaplaneerimine. Kui õppida õigel ajal, ei teki ülepingeid ega hirmu, et ei jõua.

Milline roll on perel ja sõpradel?

Sõbrad on noorele väga olulised, aga ka pere tugi on tähtis. Mõlemad aitavad noorel end kindlamalt tunda.

Kust võiks õpilane abi otsida rohke stressi puhul?

Koolis saab pöörduda õppenõustaja poole. Samuti on olemas noortele mõeldud tugikeskused ja nõustamisliinid.

Milliseid nippe soovitate, et stressirohkes olukorras rahuneda?

Tuleb endale teadvustada, et oled stressis, ja rääkida sellest usaldusväärse inimesega. Vajadusel pöördu õpetaja või nõustaja poole, et leida koos lahendus.

Saame tuttavaks!

TEKST: MERETE SILD

FOTOD: KATRE LEMING, ERAKOGU

Septembri lõpul valis koolipere uue õpilasesinduse juhatuse. Kes sinna kuuluvad ja mille eest nad seisavad?

Toora Tõnuri, G3B

Soovisin liituda õpilasesindusega, et panustada Rae Gümnaasiumi arengusse ja anda õpilastele tugevam hääl. Usun, et koostöö ja avatud suhtlus kooli juhtkonna ning õpilaste vahel aitavad luua positiivsema ja toetavama koolikeskkonna. Tahaksin näha rohkem ühtekuuluvust ja koolivaimu, näiteks ühiseid ettevõtmisi, mis ühendavad eri klasse ja lende.

Keiti Kiintok, G1I

Soovisin liituda õpilasesindusega, et osaleda aktiivsemalt koolielus ja anda oma panus õpikeskkonna paremaks muutumiseks. Tahan, et õpilaste häält oleks rohkem kuulda ja head ideed jõuaksid teostuseni. Tulevikus soovin avatumat suhtlust õpetajate ja õpilaste vahel ning rohkem võimalusi, mis pakuksid tegevust eri huvide ja võimetega õpilastele.

Brita Elis Vinter, G1D

Soovisin liituda õpilasesindusega, et muuta koolielu paremaks ja tegutseda laheda seltskonnaga. Tulevikus tahaksin näha, et Rae Gümnaasium saaks Eesti Õpilasesinduste Liidu liikmeskooliks.

Sandra Zieliński, G2N

Soovisin liituda õpilasesindusega, et panustada kooli heaolusse ja olla osa positiivsete muutuste loomise protsessist. Tahan, et kõik tunneksid uhkust oma kooli ja kogukonna üle. Rae Gümnaasium on veel noor, kuid just nüüd on võimalus kujundada traditsioone, mida edasi kanda.

Tahaksin, et kooliüritustest osavõtt oleks aktiivsem nii õpilaste kui ka õpetajate poolt ning et tagasiside andmine oleks loomulik osa koolikultuurist – nii kiitus kui ka kriitika aitavad meil kasvada ja areneda.

Mis võiks olla õpilasesinduse moto?

Toora Tõnuri: Üheskoos muudame kooli paremaks.

Keiti Kiintok: Kuulame. Tegutseme. Parandame.

Sandra Zieliński: Ühtne meel, teeme veel!

Brita Elis Vinter: Kõigi hääl loeb, kõigi panus muudab.

Sarah Maria Parmask: Meie hääl muudab kooli.

Mihkel Soa: Proovime. Korraldame. Naudime.

Loviisa Rähn: Kõik väärivad meeldejäätavaid gümnaasiumiaastaid!

Sarah Maria Parmask, G1D

Soovisin liituda õpilasesindusega, et saada uusi kogemusi ja teha koostööd erinevate inimestega. Tulevikus tahaksin näha, et õpilasi kaasataks rohkem koolielu otsustesse ning toimuks rohkem ühisüritusi, mis loovad ühtse ja toetava koolikeskkonna. Samuti on oluline pöörata tähelepanu õpilaste heaolule ja vaimsele tervisele.

Mihkel Soa, G2U

Soovisin liituda õpilasesindusega, et panustada koolielu arendamisse ja viia ellu uusi ideid. Minu eelmises koolis õpilasesindust ei olnud, kuid huvi korraldamise ja koordineerimise vastu on mul alati olnud. Tulevikus tahaksin aidata avardada õpivõimalusi ja tugevdada kooli mainet ning soodustada tihedamat koostööd teiste koolide ja haridust toetavate organisatsioonidega. .

Loviisa Rähn, G2A

Soovisin liituda õpilasesindusega, sest eelmisel aastal oli mul ülimalt võimas kogemus ja tundsin, et suudan panustada veelgi rohkem. Tulevikus tahaksin näha Rae Gümnaasiumis suuremat läbipaistvust õpilasesinduse tegevustes ning soovin, et igaüks julgeks oma ideid jagada. Samuti soovin, et kooli tunniväline elu oleks väärt kogemust ja elamust.

Mikk Merzin, G2D

Soovisin liituda õpilasesindusega, et koolis toimuksid muutused. Tulevikus tahaksin näha häid muutusi Rae Gümnaasiumis.

Kui saaksid endale valida ühe supervõime, mis aitaks sul tööd õpilasesinduse juhatuses lihtsamaks teha, siis mille valiksid?

Toora Tõnuri: Telepaatia, et mõista õpilaste vajadusi ka siis, kui nad neid sõnades ei väljenda.

Keiti Kiintok: Oskuse hetkega mõista, mida teised tunnevad ja vajavad, et leida paremaid lahendusi ja korraldada üritusi, mis tõesti kõnetavad õpilasi.

Sandra Zieliński: Mõtete lugemise, et mõista, mida teised tunnevad ja mõtleavad, ning luua läbipaistvam ja ausam koolikeskkond.

Mihkel Soa: Multitaskimise, et kõiki ülesandeid korraga hoomata ja tõhusamalt tegutseda.

Sarah Maria Parmask: Aja peatamise, et projektidele saaks keskenduda põhjalikumalt ja teha loovamaid otsuseid ilma ajasurveta.

Brita Elis Vinter: Aja peatamise.

Mikk Merzin: Ajas rändamise.

Loviisa Rähn: Raha kasvatamise puu otsas.

Que será, será ehk Sandra Zieliński vahetusaasta Tšiilis

TEKST: ANNI MÄND

FOTO: ERAKOGU

Kas sina oleksid valmis veetma terve kooliaasta teisel pool maakera, riigis, millest sa ei tea mitte midagi?

Täpselt nii algas Rae Gümnaasiumi õpilase Sandra Zieliński seiklus. Tema plaan oli minna vahetusaastale Austraaliasse, kuid elu juhtis teda hoopis Tšiilisse. „See oli täiesti juhuslik – Tšiili YFU oli valmis mind vastu võtma. Ma ei teadnud riigist mitte midagi,“ muigab Sandra tagantjärele. Vahetusaasta oli tema ammune unistus, aga mitte sellisel moel, nagu ta ette kujutas.

Lõuna-Ameerika võttis Sandrat vastu soojalt, kuid mitte sõna otseses mõttes. „Elasin kõrbes, kus päeval oli 20 kraadi ja päike lõõmas, kuid majades ja koolides ei olnud kütet. Mõnikord pidin selga panema viis kihti riideid, et sooja saada,“ kirjendab ta. Igapäevaelu oli samuti teistsugune: öhtusöök tähendas alati perega laua taga istumist („Menüüs olid peamiselt sai ja tee.“), koolipäevadel kanti koolivormi ja pärast lõunat tuli hambaid pesta.

Vahetuspere oli väike, aga kokkuhoidev – vahetusema, teine vahetusõpilane ja koer. Kuna inglise keelt Tšiilis palju ei räägita, pidi Sandra kohe hispaania keelt kasutama: „Raske ja väsitav oli, aga kõik aitasid kaasa. Vigade tegemist ei pea kartma – see viib arenguni.“

Kõrbes elamine pakkus ka seiklusi, näiteks liivalauatamist, mis osutus keeruliseks, kuid oli lõbus kogemus. Lemmikmälestus on Torres del Paine rahvuspark peaaegu Antarktika serval. Sealne maastik oli kõige ilusam, mida Sandra kunagi näinud oli. Kõige emotsionaalsem oli viimane koolipäev, pühendatud vahetusõpilaste ärasaatmisele. Aasta jooksul igatses Sandra kodu ja lähedasi, aga ka Eesti loodust: metsa ja vihma.

Sandra kolm suurimat õppetundi vahetusaastalt olid: *que será, será* – kõik ei lähe alati plaanipäraselt ja see on okei; kommunikatsioon on kuldne võti; ja vigu ei tasu karta, need viivad arenguni. Tagasitulek Eestisse oli rõõmus, kuid veidi kummaline: „Kõik on tuttav, aga natuke teistmoodi. Uue kooli ja klassiga kohanemine võtab veel aega. Endised klassikaaslased on justkui aasta vanemad ja see on natukene kurb.“

Sandra võtab vahetusaasta kokku ühe sõnaga: „Mitmekesine.“ Tema sõnul on kõige põnevamate kogemuste saamiseks parim minna kohta, millest sa midagi ei tea – nii saab end päriselt üllatada.

Pilt on tehtud Sandra (vasakult neljas) viimasel koolipäeval koos teiste vahetusõpilaste ja vahetusemadega.

Helena Pallo suverreis Saksamaal: keeleõppe unustamatu kogemus

TEKST: STELLA SAAR
FOTO: ERAKOGU

Sel suvel osales Helena Pallo Goethe Instituudi korraldatud õppe- ja kultuureisil Saksamaale, veetes kolm nädalat riigi lõunaosas asuvas Freiburgis linnas. Õppereisist sai tema jaoks elamus, mis kasvatas nii keeleoskust kui ka enesekindlust.

Kõik sai alguse jaanuaris, kui saksa keele õpetaja Inna Erik soovitas tal kandideerida Goethe Instituudi suvekursusele. Kandideerimiseks tuli esitada motivatsioonikiri, mille Helena otsustas kirjutada saksa keeles, ja saata avaldus. Märtsi lõpus saabus teade, et Helena ongi valituks osutunud.

„Minu esimene reaktsioon oli nutta,“ meenutab ta. „Tol hetkel olin kurb, sest tundus raske veeta üks suvekuu sõpradest eemal.“

Freiburgis osales Helena intensiivsel keelekursusel, kus tunnid toimusid igal pärastlõunal. Vabal ajal avastati linna ja ümbrust: käidi Schwarzwaldis, Prantsusmaal Colmaris ning Bodensee ääres Konstanzis. Goethe Instituut korraldas ka ühiseid üritusi, nagu Sommerfest ja Spielcafé, kus noored said omavahel suhelda ja sõpru leida. Kõige meeldejäavamaks kujunes ootamatu seiklus, kui matk Schwarzwaldis viis kogemata Šveitsi. „Avastasime bussis, et liigume valele poole. Kohalikud ütlesid, et buss sõidab Šveitsi! Lõpuks jõudsime rongiga tagasi Baseli kaudu,“ ütleb Helena, kellele jättis Freiburg sügava mulje oma noorusliku ja rahuliku õhustikuga. Kõige enam jäid talle aga meelde inimesed, kellega koos aega veedeti. „Need sõprused jäävad mulle väga kauaks südamesse,“ ütleb ta.

Helena huvi saksa keele vastu sai alguse juba 4. klassis, kui vanemad soovitasid tal vene keele asemel valida saksa keele. „Keele õppimine on olnud väljakutse, kuid olen alati tahtnud, et ühel päeval räägiksin seda vabalt,“ ütleb ta. „Pärast reisi olen palju motiveeritum – nägin, kui praktiline see oskus tegelikult on.“

Reis pani Helenat mõtlema ka tulevikule. „Tahaksin tulevikus kindlasti veel sarnastel kursustel osaleda või minna Erasmuse programmiga Saksamaale õppima,“ lisab ta. „Kindlasti soovitan kõigil, kes sellise võimaluse leiavad, minna – alguses võib tunduda hirmutav, aga see on uskumatult väärt kogemus.“

Helena koos Albaaniast ja USAst pärit kaasõpilastega.

Kus on kass, vererõhumõõtja ja jänes? Õpetajalaua!

Kas meie õpetajate laudadel on tõesti loomad ja arstiriistad? Läksime uurima.

Inglise keele õpetaja Joosep Võrno laual on väike hulk erilisi vihikuid. Need ei kuulu teoreetiliselt täiesti talle endale, vaid on mõeldud õpilastele. "Väga tore kolleeg Ketter Laur kinkis need mulle – neisse saab kirjutada, joonistada, mõelda jne," ütleb ta. Vihikud ootavad inimesi, kes soovivad nende sisu täita ja lahendada. "Soovitan neid soojalt!" lisab Joosep.

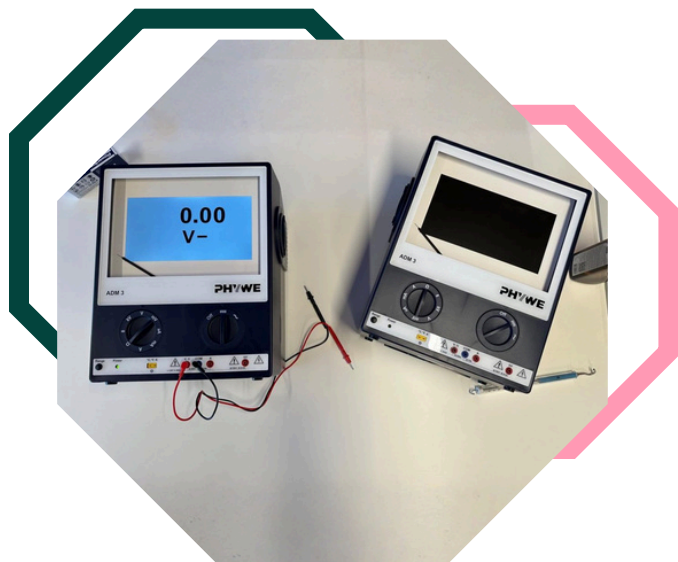
TEKST JA FOTOD:
LAURA NÄÄR, KADI TOOMRA

Bioloogiaõpetaja Kärt Kruugi laual on stetoskoobid ja vererõhuaparaadid – mitte lihtsalt kaunistuseks, vaid täiesti kasutamiseks. Kuna mõlemat on kuus paari, siis vähesed õpilased saavad neid pruukida. "Enne õpilaste ülesande andmist proovin ise kõik läbi," ütleb ta. Ja nii saavadki anatoomia ja füsioloogia tundides õpilased ise päriselt vererõhku mõõta.

Õppenõustaja Merilin Pärna laual võib kohata kedagi väga armsat ja pehmet – tema neljakuust Ragdoll'i tõugu kassi Freddy. See väike karvapall sai koolis juba ühe päevaga suureks kuulsuseks. Freddy on tuntud oma vallatuste poolest: ta ronib kraanikaussi, tassib mängupalle duširuumi ja närib julgelt kõike, mis ette jääb, olgu see raamatunurk või kardinaäär. Selleks, et kiisu kodus üksi rumalusi teeks, pidigi Merilin ta kaasa võtma ja plaanib seda tihedamini teha. Õpilased olid väga rõõmsad, kui said Freddyt näha või silitada.

Lisaks kollastele küsimustele leidub füüsikaõpetaja Andreas Sepa laual suur digitaalne multimeeter – seade, mis aitab mõõta volte, ampreid, takistust ja isegi temperatuuri. Neid seadmeid on kaks, mõlemad on kool õpetajale taganud. “Suur ekraan on hea – tulemused paistavad ilusti tagumisse ritta,” selgitab ta. Ka patareide tühjust saab selle aparaadiga vaadata. “Seierid sellel seadmel ei ole nii mugavad, mulle meeldivad konkreetset numbrid, sest neid on palju lihtsam vaadata,” lisab õpetaja Andreas.

Eesti keele õpetaja Anneli Aasmäe-Penderi laual leidub asju, mis teevad päeva soojemaks nii endal kui teistel. Näiteks üks armas jännes, kelle võib kätte saada see õpilane, kellel on tunnis uni peale tikkunud. “Kui mõni õpilane tundub liiga väsinud, siis küsin, kas ta tahab kaisujärest, et tukkuda,” räägib õpetaja Anneli. Lisaks on laual soome keele õpetaja Liia Hokkaneni kingitud tass, mille Anneli sai jõuludeks Atla mõisakeraamika kojast, ja kirjandusõpetaja Evelin Sulaoja kingitud tassialus. Laual leiduvad ka lilleline märkmik, et päevad oleks rõõmsamad, ning kuldne järjehoidja, mille tõi lirimalt matemaatikaõpetaja Anneli Kontson.

Inglise keele õpetaja Anna Kiltmaa jagab, et tema laual leidub üks Rubiku kuubik, mida on ta üritanud kokku panna. “Alguses õppisin Rubiku kuubiku mõistatust lahendama YouTube’i videote abil, mis osutus päris kergeks, aga nüüd olen selle kokkupaneku ära unustanud,” räägib ta. Soov uuesti alustada on õpetaja Annal olemas – vaja on lihtsalt aega.

Amani Kiivikase toitumisnipp on regulaarne söömine

TEKST: LEENI RAAMAT, MERETE SILD
FOTOD: LEENI RAAMAT, KATRE LEMING

Paljud noored leiavad tee spordi ja tervisliku eluviisi juurde tänu pühendumusele ning headele eeskujudele. Spordinädalal Rae Gümnaasiumi külastanud jõusaalitreener ja fitness-modell Amani Kiivikas jagas meie lugejatele oma kogemusi.

Milline oli teie teekond fitnessi maailma ja mis teid inspireeris seda alustama?

Ma olen väikesest peale erinevate spordialadega tegelenud. Fitnessini jõudsin tänu oma isale, kes on endine tippkulturist ja kelle võistlusi ma väga palju vaatamas käisin. See ilmselt alateadlikult mõjutas mind. 14-aastaselt otsustasin, et tahaksin ka jõusaalis treenima hakata - see soov tuli täiesti minu enda seest ega olnud isa survestamine. Ütlesin talle, et tahaksin ühel päeval lavale jõuda ning kas sa oleksid nõus olema minu treener. See valmistas talle väga head meelt! Tegimegi esimesed treeningplaanid ja vaatasime, mis oleks realistlik aeg mul esimest korda lavale jõuda. Kui sain 17, siis tegingi oma esimese hooaja fitnessi.

Milline on olnud teie karjääri kõige meeldejäävam võistlusmoment?

Esimene kord laval. Ma olin kolm aastat jõusaalis treeninud ja 2019. aasta kevadel oli Pärnus minu esimene võistlus. Ma ei teadnud, mida sealt oodata, kuidas mul üldse läheb. Kõik lähedased sõbrad ja pere olid mulle kaasa elamas, fännisärgid seljas... Siis tuligi minu esimene võistlus, minu esimene võit. See jääb mind saatma ja meenutama, sellel on väga oluline koht minu südames.

Kuidas olete suutnud tasakaalustada treeningvõistlused ja igapäevaelu?

Kindlasti on olnud momente, kus ma tunnen, et olen võib-olla mingis mõttes läbi põlenud. Aga kuidagi olen leidnud väga hea balansi, et mul ei jää midagi tegemata, kuid samas võtan endale teadlikult aega lihtsalt niisama olemiseks, et ka oma perele fookus panna. Ei ole nii, et annan hommikust õhtuni trenne ega suuda lähedastega aega veeta. Proovin korraldada nii, et tööasjad jäävad tööle ning koju minnes olen ema, elukaaslane, sõbranna. Õnneks on see läinud väga orgaaniliselt.

Kas teil on mõni lemmikharjutus, nõuanne või toitumisnipp, mida soovitate alustavatele sportlastele?

Lihtsalt ole aktiivne. Kasvõi võta aeg ja jaluta 10 või 20 minutit väljas. Tegelikult kohe, kui me ennast füüsiliselt liigutame, vallandab meie aju dopamiini ehk meil läheb mõte kohe selgeks. Me tunneme ennast paremini. Kui ma gümnaasiumis käisin, oli mul tihtipeale palju õppimist, stressi ja kohustusi, aga läksin teadlikult korraks välja värskes õhu kätte, mis aitas tegelikult väga palju.

Ja toitumise osas on nipp number üks: süüa regulaarselt.

Te olete sotsiaalmeedias väga aktiivne - kas see on mõjutanud teie igapäevaelu? Kas fännid tulevad tänaval juurde?

Kindlasti on mõjutanud. Tean ju, et inimeste silmad on igal pool ning pean seda meeles hoidma. Mul on hea meel, et olen oma teekonnaga väga paljusid inimesi inspireerinud treeningutega alustama või lihtsalt kuidagi kõnetanud. Olen rõõmus, kui kasvõi üks minu jälgijatest on tänu minule hakanud oma elurutiinides või igapäevaelus midagi muutma. See on kindlasti üks positiivne asi.

Mis on üks naljakas või ootamatu üllatus treeningutelt või võistlustelt?

Tihtipeale enne võistlusi hakkab unes nägema igasuguseid õudusunenägusid sellest, kuidas lähen lavale, aga kukun seal. Seejärel näen unes, kuidas ma ei ole üldse vormis. Kuidagi alateadlikult lähevad mu mõtted sellele, et ma ei ole tegelikult ideaalne.

Kui te ei oleks jõusaalitreener, mille muuga võiksite tegeleda?

Arvatavasti tegeleksin koolis noortega, näiteks oleksin liikumisõpetaja või midagi sellist.

Kui spordiala oleks loom, mis see oleks?

Tiiger. See tuli esimesena mulle pähe.

Milline laul sobiks teie spordiala ametlikuks hümniks?

"Eye of the Tiger" sobib hästi.

Särav ja lustlik kolmik loob uut traditsiooni

TEKST: MIRELL PAGIL, LYNETTE PALAKAINEN
FOTOD: JOOSEP AEDMA, ERAKOGU

Meie kooli aktustelt on silma jäänud väärikas kolmik, kes kannab musti ülikondi ja tekleid ning muudab ümbritseva õhustiku lippe käsitsedes soliidseks. Mis seltskond see on?

Tegemist on Rae Gümnaasiumi liputoimkonnaga, kuhu kuuluvad Stinger Vahtrik ja Rudolf Kattel G2A klassist ning Jaan Filip Gonchev G2N õpirühmast. Toimkonna idee pärineb põhikoolist, kui sealne matemaatikaõpetaja Kaiko Lippur kutsus poisse mälestusüritustele kaasa, millest arenes Jüri Gümnaasiumi liputoimkond. Rae Gümnaasiumi esimesel õppeaastal tekkis idee toimkonna traditsioonidega uues koolis jätkata.

Liputoimkonna eesmärkideks on esindada kooli kultuuriüritustel üle kogu Eesti ja luua uue gümnaasiumi traditsioone. Samuti soovivad poisid arendada teadmisi lipukultuurist, õpetada sõjaväelist riviõpet ja korda ning süvendada noortes isamaalisust. See toetab kooli esinduslikku poolt, ühendab kooliperet, annab õpilastele ametlike ürituste kogemust ning hoiab ja arendab eesti kultuuri.

Kohe pärast käesoleva ajakirja trükkiminekut vannutatakse liputoimkond ametlikult ametisse ning edaspidi on plaanis ka palju praktilist tegevust, väliüritusi ja ekskursioone. Samuti alustab peatselt liputoimkonna valikaine.

Kellel tekkis soov liputoimkonnaga liituda, peaksid Stingerile Stuudiumis kirja saatma või ta kooli pealt üles otsima. Tublid ja viksud noormehed ning tütarlapsed on alati teretulnud!

Liputoimkond on pidanud kokku puutuma nii raskuste kui naljaga. Kõige keerulisemad on olnud toimkonna asutamisega seonduvad bürokraatia, paberitöö ja algusele omane ajakulu. Südamest naerda sai viimati aga 1. septembri aktuse proovis, kui Stinger lõi naljahoos posti otsast maha pudeli, mis lendas otse Jaanile oimukohta. Õnneks midagi hullu ei juhtunud ning Jaan oli kohe tagasi ravis.

Kes kuuluvad liputoimkonna tuumikusse?

Stinger Vahtrik: enesekindel ja tugeva iseloomuga liider, kelle sõna maksab. Aus ja ettevõtlik tegutseja, kogenud noorkotkas ning tõeline eeskuju teistele. Kevadel õpetas rividrilli sama kindlalt, kui juhib liputoimkonda, mille ta ise asutas. Kaitseliitlane ja koolimütsi loomise eestvedaja ning disainija – inimene, kelle ideed ja teod jäävad märgiliselt meelde!

Jaan Filip Gonchev: liputoimkonna tuksuv süda ja väsimatu peasekretär, kelle peale saab alati loota. Toetav ja sõbralik sell, kes kuulab, nõustab ja aitab – alati olemas, kui vaja. Kohusetundlik tegija, kes viib kõik projektid edukalt lõpuni ega pelga uusi väljakutseid. Julge ja ettevõtlik, iseseisev mõtleja, kellel on alati särav idee varrukast võtta!

Kuldmedalist Adeele Aasa jätkab õpinguid Jaapanis

TEKST: LAURA NAUDI, INGER HELEKIVI
FOTOD: ERAKOGU

Rae Gümnaasiumi esimese lennu kuldmedaliga lõpetanud Adeele Aasa tegi teoks oma ammuse soovi ning lendas Jaapanisse edasi õppima.

"Olen Jaapanist ja selle kultuurist huvitatud juba põhikoolist saati," põhjendab Adeele.

"Kümnenda klassi suvel veetsin YFU suveprogrammiga kuu aega Jaapanis ning see kogemus ainult süvendas mu soovi sinna tagasi minna. Nii otsustasingi kandideerida Jaapani ülikooli. Õpin nüüd International Christian Universitys Tokyos, millest kuulsin oma Jaapani vahetuspere emalt. Tegemist on tunnustatud eraülikooliga, mis asutati pärast II maailmasõda, et parandada suhteid USA ja Jaapani vahel. Kuigi nimi viitab kristlusele, on koolis teretulnud kõik."

Adeele vanemad toetasid tütre otsust täielikult, sõbrad pidasid seda hulljulgeks, kuid elasid samuti kaasa.

"Tokyosse saabumine oli meeldejääv – sattusin oma suure kohvriga tipptunni keskele!" naerab Adeele, kes on end sisse seadnud ülikoolilinnaku ühiselamus.

Tema tavaline päev stardib kell 7:30 hommikusöögiga, tunnid algavad 8:45. Jaapani keele tunnid on neli korda nädalas ning lisaks õpib Adeele majandust, matemaatikat, ida kunstiajalugu ja kehalist kasvatust. Ülikooli esimesel kahel aastal keskendutakse üldainetele ning konkreetne eriala valitakse hiljem. Kui praegu peaks valima, kalduks Adeele majanduse ja matemaatika poole.

Õhtuti valmistab ta endale ise süüa ja tegeleb oma hobidega. Adeele sõnul on rahvusvahelises keskkonnas lihtne uusi sõpru leida – kõik inimesed on avatud ja sõbralikud. Maailma avastada ja palju reisida soovib ta kindlasti ka tulevikus.

"Soovitan kõigile, kellel on huvi välismaal õppimise vastu, haarata võimalusest kinni – olgu see gümnaasiumi vahetusprogramm või ülikooli vahetussemestrid," annab Adeele nõu.

"Olen õppinud, et unistused täituvad vaid siis, kui ise tegutsed."

Kiire, töökas ja lõbus – kahe esimese koolikuu kokkuvõte

TEKST: RAE ORBIIT
FOTO: HELENA SCHASMIN

Septembri ja oktoobri toredaimate hetkede nimetamine läheb õpilastel kergelt. "Kõige suuremaks üllatuseks oli see, kui palju nalja ja naeru õppetöö vahele mahub. Suvega oli täiesti ununenud, kui humoorikad koolikaaslased mul on," lausub Helena (G2I). Ka Emma (G2A) nendib, et kõige toredam kogemus on jälle koos klassikaaslastega naerda ja jutustada. "Igatsus nende järele oli ikka suur," lisab Emma. Toredat seltskonda kiidavad ka need, kes alles tänavu sügisel Rae Gümnaasiumisse õppima tulid, kuna seetõttu läks neil uue kooliga harjumine latusamalt, kui algul arvasi. "Kartsin kooli sisseelamist, aga see läks kuidagi väga sujuvalt ja muretult," möönab Hanna-Brit (G1U). Adore Mia (G1A) arvab, et harjumise tegigi kergemaks see, et kõik klassi- ja koolikaaslased on nii lähedad. "Kõige suuremaks üllatuseks on nii toredad inimesed – nii õpilased kui õpetajad. Kõigiga, kellega olen jutule saanud, saan hästi läbi. Klass on väga tore," lisab Karolina (G1U). Positiivsete kogemustena nimetavad õpilased veel näiteks koolitoitu, mis olevat tänavu märgatavalt parem, ning sügisesi ühisüritusi: võrkpallivõistlust, rebaste nädalat ja spordipäevi. "Tore oli ka võimalus vaadata ja paitada õppenõustaja Merilini kassi," rõõmustab Laura (G2A).

Spordnädal oli õpilaste meelest üks vahvamaid ettevõtmisi, eriti jõuproov kõieveos.

Mõistagi jagub koolipäevadesse ka raskemaid hetki. Kui Laura, Helena ja Mirelli (G2I) meelest on matemaatika märksa lihtsamaks läinud ja paremaid tulemusi toonud, siis paljudele valmistab see aine jätkuvalt muret ning ka keemia ja ajalooga on nii mõnelgi keeruline seis. Suvisel kaootilisel elukorralduse tõttu ei läinud pahatihti latusalt ka koolirütmiga harjumine, eriti kui pika vaheajaga oli enamik teadmisi ununenud, aga õpetajad hakkasid kohe hoogsalt õppetööga pihta. "Kõige keerulisem on tähtaegadest kinnipidamine," lausub Lisette (G1A). Kuigi koolitööd on tal tulnud välja varasemast paremini, on trennide ja tiheda graafiku pärast tihti väsimus peal ja tahaks ainult magada. Raskused ajaplaneerimisel on nii mõnelgi õpilasel seganud ka uurimistööde kirjutamist. "Aga sellega tuleb lihtsalt algust teha ja siis läheb edasi paremini," kinnitab Laura. Kuid millised sõnad sobivad õpilaste meelest kõige paremini kahte esimest koolikuu kirjeldama? Lärmakas ja kaootiline, positiivne ja huvitav, raske ja väsitav. Ent kõige rohkem korduvad neli sõna: lõbus, kiire, töökas ja tegus. Just niisugune see koolielu ongi!

KÜSITLUS

Tekst ja fotod: Anna-Brit Jõearu, Kätleen Käärson, Laura Näär, Kadi Toomra

Millist valikainet tahaksid õppida, mida praegu koolis ei ole? Miks?

Karolin-Karola Veeborn G1A:

Moeloomingut, sest mulle meeldib ise uusi ja ägedaid riideid oma maitsele luua. Ning õppida näiteks, kuidas erinevate lõigetega kauneid riideid teha.

Investeerimist. See oleks hea alus, kui ma tahaksin tulevikus alustada oma karjääri

Hello! I'm

Kristian Piir
G1A

seadusõpet, kuna sooviksin olla rohkem haritud oma võimaluste ja õiguste teemal.

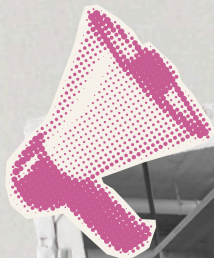

ABOUT ME

Martin Toomik
G1U

Psühholoogiat. Mind on varem juba psühholoogia ja sellega seotud teemad huvitanud ning oleks hea võimalus oma uudishimu rahuldada, kui oleks ka kursus.

Marie Matvei
G1A

Hello! I'm

Miina Suvi
G1D

Tahaksin õppida esmaabi ja kriisis käitumist, et teaksin, kuidas teisi aidata, kui midagi juhtub.

Osakar Robert
Tagel G2U:

Kokkamist, sest mulle meeldib ise süüa teha ja tahaks rohkem oma kokaoskusi arendada.

Marta Vallas G2A:

See ei seostu väga meie kooli kallakuga, aga Eesti Vabariigi õigussüsteemi.

Mind huvitab õigusteadus, nii et see oleks äge kursus, mida labida

Hello! I'm

Mathias Vahter

G1N

Pilliõpetust. Tean, et koolis on bänd, kus saab ka pilli mängida, kuid võiks olla eraldi pilliõpetus, kus saaksin õppida täpsemalt mingit muusikariista.

Karel Zirk
G3B

Seksuaalintervist, kuna gümnaasiumis minu teada ei ole sellisest teemast juttu. Võiks midagi sellist olla, kuna just selles vanuses on noored kõige vallatumad.

Karmo Kask G2U:

Esitluse loomise kursus võiks olla, sest vahel näen esitlusi, mis on väga tühjad, ja osad on väga paksult teksti täis. Seetõttu võiks olla esitluste loomisega seotud valikaine.

Oskar Esilon G3A

Rafael Vlp G2I

Kalisteenikat, sest tahaksin ennast arendada keharaskuse treeningus ja see annaks võimaluse hoida ennast aktiivsena.

Luisa Sikk G2U

Psühholoogiat tahaks, sest see arendaks rohkem aju ja tundub kasulikum kui inseneeria, just kasulikum inimesena iseenenda.

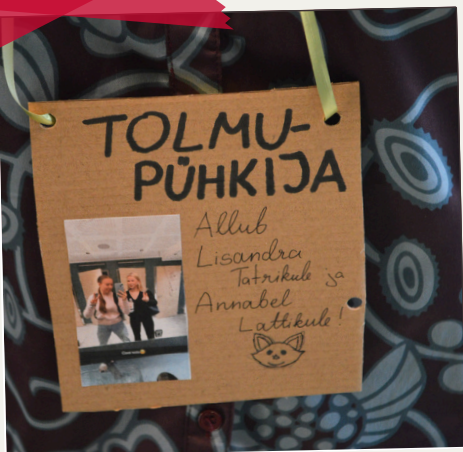
Spordinädal

FOTOD: LOVIISA RÄHN, HELENA SCHASMIN

FOTOD: LOVIISA RÄHN

Rebaste rets

FOTOD: EMMA ILP

Õpetajate päev

Merilin Pärn:
 "Kui õppida õigel
 ajal, ei teki
 ülepingeid ega
 hirmu, et ei jõua."